

Хитрий півень (народна казка)

Автор Невідомий

Півень, тріпочучи крилами, злетів на пліт і почав на все горло кукурікати. З сусіднього лісочка підкралася лисичка.

— День добрий! — гукнула вона. — Почула, як ти гарно кукурікаєш, чудовий в тебе голос, тільки не знаю, чи вмієш ти співати, як співав твій батько.

— А як же співав мій батько?

— Він на одній нозі ходив по плоту і, заплющивши одне око, так гарно кукурікав, що й ну...

— І я зможу, — сказав півень, випрямився, заплющив око і почав кукурікати.

— А чи зможеш ти вистояти на одній нозі і, заплющивши очі співати?

— Зможу, чого ж не зможу.

Та тільки заплющив він очі, як лисиця підскочила і схопила його. Понесла лисиця його у ліс і хотіла вже з'їсти, а він і каже:

— Твоя мати не так робила.

— А як же вона робила? — спитала лисиця.

— Схопивши півня, вона, перш ніж розірвати його, мала звичку співати.

— Я вся вдалася в матір! — промовила лисиця і, заплющивши очі, почала щось шепотіти.

Півень тільки цього й чекав, злетів на дерево і втік від лисиці.

— Ось тобі й маєш, півень мене перехитрив, — облизавшись, промовила лисиця, зітхнула і голодна подалася в ліс.